

Intencje Mszalne 21 – 27 IX 2026 roku

PONIEDZIAŁEK 21 IX <i>św. Mateusza</i>	18.00 /zbiorowa za żywych/	- O Boże błogosławieństwo w rodzinie - -
WTOREK 22 IX	07.00	+ Edmund Wierzbowski od Tadeusza i Barbary Stołowskich oraz Joanny z rodziną
ŚRODA 23 IX <i>św. Pio</i>	18.00 /zbiorowa za zmarłych/	+ mama chrzestna Genowefa Ciskowska w 10 r. śm. + Agnieszka i Jan Mach + rodzice Pieper i Labudda + Bolda: Maria i Leon, bracia: Alfons i Stefan + wujkowie: Stefan i Alfons + Urszula Szomborg od uczestników pogrzebu
CZWARTEK 24 IX	07.00	- Dziekczynna z okazji 15 r. ślubu Małgorzaty i Wojciecha
PIĄTEK 25 IX	16.00 18.00	- Złote Gody Janiny i Jana Dettlaff + babcia Barbara w r. śm.
SOBOTA 26 IX	16.00 18.00	- Złote Gody Józefa i Walerii Mach + Ciskowscy: Ewa i Józefowie
NIEDZIELA 27 IX <i>XXVI zwykła</i>	08.00 10.30 16.00	+ Brezińscy: Jan i Genowefa oraz zmarli z ich rodzin + Józef Lessnau + rodzice Drzeżdżon: Bronisława /ona/ i Leon, szwagier Józef

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL.
GOŚCINNA12, 84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXV Niedziela Zwykła - 20 września 2026 r.

- Dzisiaj przypada 60. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu.
- W tym tygodniu w kalendarzu liturgicznym przypada w poniedziałek święto Mateusza Apostoła, w środę wspomnienie św. Pio z Pietrelciny. Wszystkim jubilatam i solenizantom składamy najserdeczniejsze życzenia.
- 23 września w środę nasza parafia ma wyznaczoną adorację Najśw. Sakramentu. Ta wieczysta adoracja trwająca cały rok w parafiach naszej diecezji jest okazją do modlitwy w intencji naszej parafii, wspólnoty archidiecezjalnej, w intencji Kościoła powszechnego, papieża Leona XIV i naszych osobistych. W biuletynie, gablotce i na stronie WWW. zamieszczony jest porządek adoracji.
- Za tydzień po Mszy św. o 10.30 zbiórka do puszki na wyjazd scholi na „Cecyliadę”.
- Przy wyjściu można nabyć aktualny numer „Gościa Niedzielnego”, natomiast u ministrantów biuletyn parafialny i kalendarz parafialny na przyszły rok w cenie 30 PLN.
- Dziękujemy za pamięć o ofiarach składanych do puszki na sprzątanie kościoła środowych ofiarach na kwiaty i dekoracje do kościoła.
- Intencje mszalne na 2027 rok będą przyjmowane w biurze parafialnym po 1 października.
- Dzisiaj zbiórka ofiar do puszki na uczelnie katolickie.

Dziękując za wspólną modlitwę życzymy wszystkim błogosławionego dnia pańskiego i dobrego tygodnia. Przyjmijmy Boże błogosławieństwo.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Wieczysta adoracja archidiecezji gdańskiej

Chłapowo 23 września 2026 roku

10.15 - 11.25 – V Róża
11.25– 12.35 – IV Róża
12.35 – 13.45 – III Róża
13.45 - 14.55– II Róża

15.00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego

15.15- 16.25 - I Róża
16.25-17.30 - VI Róża
17.30-17.50 - adoracja indywidualna

Pio z Pietrelciny, właśc. **Francesco Forgione**, znany jako **ojciec Pio** (ur. 25 maja 1887 w Pietrelcinie, zm. 23 września 1968 w San Giovanni Rotondo) – włoski duchowny rzymskokatolicki, prezbiter, kapucyn, stygmatyk i święty Kościoła katolickiego. Urodził się 25 maja 1887 roku w Pietrelcinie, jako czwarte z ośmiorga dzieci Grazia Forgione i Giuseppy Di Nunzio. Czworo jego rodzeństwa zmarło w niemowlęctwie. Na chrzcie otrzymał imię Francesco, na cześć minimity Franciszka z Paoli. W młodości często chorował, co utrudniało mu naukę. W wieku pięciu lat podjął decyzję o zostaniu kapłanem. W 1898 roku przystąpił do pierwszej komunii świętej, a 27 września 1899 roku przyjął sakrament bierzmowania]. Pełnił również posługę ministranta, a także pracował na roli swoich rodziców. W 1902 roku spotkał brata Camilla z Morcone – mnicha z zakonu kapucynów i po rozmowie z nim zaprzagnął wstąpić do tego zakonu. Jego pierwsza prośba została odrzucona, ze względu na brak miejsc w nowicjacie, ale druga prośba została zaakceptowana. 6 stycznia 1903 roku po raz ostatni służył jako ministrant w swojej parafii a niedługo potem wyruszył do Morcone.

Kapłaństwo

Ojciec Pio z doktorem Guglielmo Sanguinetim Ojciec Pio podczas mszy Ojciec Pio z ojcem Clemente Tomayem 22 stycznia 1903 roku rozpoczął nowicjat, poprzedzony tygodniowymi rekolekcjami. Podczas obłóczyn przyjął imię Pio. Ze względu na słabe zdrowie, jego przełożeni a także współbracia zakonni mieli wątpliwości czy podoła obowiązkowi wynikającym z przestrzegania reguły zakonnej. Rok później, 22 stycznia 1904 roku złożył pierwsze śluby zakonne, na okres trzech lat. W trakcie nauki nadal często chorował i za zgodą prowincjała mógł letnie wakacje spędzać w Pietrelcinie. W 1905 roku rozpoczął studia filozoficzne, a dwa lata później chciał złożyć profesję wieczystą. Dzięki zgodzie prowincjała, Pio złożył śluby 27 stycznia 1907 roku, w obecności gwardiana, ojca Raffaello. W tym samym roku zdał egzaminy z filozofii i rozpoczął studia teologiczne. Cały czas towarzyszyły mu objawy chorobowe jak gorączka i bóle w klatce piersiowej, co mogło sugerować

gruźlicę. 19 grudnia 1908 roku, w benewenckiej katedrze przyjął tonsurę, a dwa dni później – subdiakoniat. Rok później, 18 lipca 1909 roku w Morcone został wyświęcony na diakona. Wkrótce potem jego stan zdrowia znacznie się pogorszył i wyjechał na kurację do Pietrelciny. Ponieważ obawiał się, że może nie dożyć kanonicznego wieku 24 lat (wymaganego dla święceń kapłańskich), napisał list do prowincjała, by ten poprosił Stolicę Piotrową o udzielenie dyspensy. Po kilku miesiącach prowincjał wyraził zgodę i zwrócił się do papieża. Dyspensa została udzielona 1 lipca 1910 roku. O. Pio został przeegzaminowany z teologii przez biskupa, a 10 sierpnia 1910 roku w katedrze w Benewencie przyjął święcenia prezbiteratu, z rąk arcybiskupa Paola Schinosiego. Swoją mszę prymicyjną odprawił cztery dni później.

Śmierć

Ojciec Pio i premier Włoch Aldo Moro Ciało ojca Pio spoczywa obecnie w zamkniętej srebrnej trumnie w krypcie w San Giovanni Rotondo W ostatnich tygodniach życia nadal starał się codziennie odprawiać mszę, a następnie medytować w celi zakonnej. 22 września po mszy, pozdrowił wiernych przed placem kościelnym, a następnie został przeniesiony do celi, gdyż nie miał już sił poruszać się o własnych siłach. Wyspowiadał się, odnowił śluby zakonne i przyjął sakrament namaszczenia chorych. Zmarł o 2:30 (23 września) wypowiadając ostatnim tchnieniem słowo „Maryja”. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 26 września, a jego ciało zostało pochowane w krypcie pod kościołem w San Giovanni Rotondo.

Kanonizacja

29 listopada 1982 roku Stolica Apostolska wydała nihil obstat, zezwalające arcybiskupowi Manfredonii otworzyć dochodzenie ustalające, czy ojca Pio należy uznawać za świętego]. To dochodzenie trwało przez siedem lat i 7 grudnia 1990 zakończył się proces na szczęblu diecezjalnym[85]. Było to pierwszym krokiem do kanonizacji.

Począwszy od roku 1990 Kongregacja do Spraw Kanonizacyjnych debatowała nad życiem ojca Pio. W roku 1997 papież Jan Paweł II ogłosił go czcigodnym Sługą Bożym. Następnie dyskutowano o jego wpływie na życie innych, w tym o domniemanym uzdrowieniu Włoszki Consiglii de Martino, cierpiącej z powodu przerwania przewodu limfatycznego i rozlanie chłonniki[85]. To uzdrowienie miało się dokonać dzięki modlitwie wstawienniczej ojca Pio. 2 maja 1999 roku, za radą Kongregacji Nauki Wiary, Jan Paweł II ogłosił ojca Pio błogosławionym.

Aby dokonać kanonizacji przepisy kościelne wymagają przedstawienie cudu uzdrowienia za wstawiennictwem, następującego po beatyfikacji[87]. Rozpatrzono przypadek ośmioletniego chłopca – Mattea Collele, który miał zostać uzdrowiony z ostrego zapalenia opon mózgowych. **16 czerwca 2002 roku Jan Paweł II ogłosił ojca Pio świętym.**